

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

NÁLEZ

Ústavného súdu Slovenskej republiky

V mene Slovenskej republiky

II. ÚS 408/2013-39

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 11. júna 2014 v senáte zloženom z predsedu Lajosa Mészarosa, zo sudkyne Ivetty Macejkovej a sudcu Sergeja Kohuta (sudca spravodajca) o sťažnosti obchodnej spoločnosti DEBUT, s. r. o., Cintorínska 2, Šamorín, zastúpenej advokátom JUDr. Jánom Floriánom Gajniakom, Advokátska kancelária, Šafárikovo námestie 2, Bratislava, vo veci namietaného porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Okresného súdu Bratislava I v konaní vedenom pod sp. zn. 22 C 242/2005 takto

r o z h o d o l :

1. Základné právo obchodnej spoločnosti DEBUT, s. r. o., na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Okresného súdu Bratislava I v konaní vedenom pod sp. zn. 22 C 242/2005 **p o r u š e n é b o l o .**

2. Okresnému súdu Bratislava I **p r i k a z u j e**, aby vo veci vedenej pod sp. zn. 22 C242/2005 konal bez zbytočných prietáhov.

3. Obchodnej spoločnosti DEBUT, s. r. o., priznáva finančné zadost'učinenie v sume 500 € (slovom päťsto eur), ktoré je Okresný súd Bratislava I povinný vyplatiť jej do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

4. Okresný súd Bratislava I je povinný uhradiť obchodnej spoločnosti DEBUT, s. r. o., trovy právneho zastúpenia v sume 275,94 € (slovom dvestosedemdesiatpäť eur a deväťdesiatštyri centov) na účet jej právneho zástupcu JUDr. Jána Floriána Gajniaka, Advokátska kancelária, Šafárikovo námestie 2, Bratislava, do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

5. Vo zvyšnej časti sťažnosti nevyhovuje.

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Ústavný súd Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) uznesením č. k. II. ÚS 408/2013-20 zo 4. septembra 2013 prijal podľa § 25 ods. 3 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) na ďalšie konanie sťažnosť obchodnej spoločnosti DEBUT, s. r. o., Cintorínska 2, Šamorín (ďalej len „sťažovateľka“), ktorou namieta porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) postupom Okresného súdu Bratislava 1 (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 22 C 242/2005.

V podstatnej časti sťažnosti sťažovateľka uviedla: *„Navrhovateľ uzatvoril v roku 1995 nájomnú zmluvu na prenájom areálu amfiteátra... s jeho vlastníkom – Hlavným mestom SR Bratislava. Odporca 1) – Mestská časť Bratislava – Staré mesto predstieraním vlastníctva, cez pochybnou machináciou predstierané správcovstvo nad areálom amfiteátra, v auguste 2005 sa násilím zmocnila areálu amfiteátra, bez toho, aby rešpektoval ustanovenie § 676, ods. 2 OZ a začal narábať s majetkom navrhovateľa, ako s vlastným.*

Kompletne, absolútne všetok majetok hnutel'ný i nehnuteľný, ktorý mal navrhovateľ v areáli amfiteátra... dal odporca 1) nezákonne do prenájmu spoločnosti R., s. r. o. Znemožnil tak navrhovateľovi slobodne nakladať so svojim vlastníctvom a znemožnil mu podnikanie s ním, v rozpore s pôvodnou zmluvou navrhovateľa so skutočným vlastníkom amfiteátra. Takto od augusta 2005 vyššie uvedená s. r. o., ktorá nezabezpečovala stráženie tohto areálu, čo využili zločinecké živly na dvojnásobné lúpežné rozkrádanie areálu amfiteátra...“

Dňa 21. novembra 2005 podala sťažovateľka na okresnom súde žalobu „o právo nájmu k areálu amfiteátra“. V ďalšom podrobne chronologicky popísala priebeh konania a podanie sťažnosti odôvodnila tým, že «o ochrane nami označeného základného práva nerozhoduje iný súd a u súdu v priebehu 3117 dní t. j. 8 aj štvrt' roka sa prejavil nedostatok procesných úkonov, hoci v priebehu času sa zavinením súdu, právna i materiálna stránka veci zbytočne komplikovala a „zauzlovala“».

Sťažovateľka dospela k záveru, že keďže jej konanie pred okresným súdom dosiaľ nie je právoplatne skončené, nebol u nej odstránený stav právnej neistoty a dochádza k porušovaniu jej základného práva zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy.

Sťažovateľka navrhla, aby ústavný súd o jej sťažnosti rozhodol týmto nálezom:

„1. Základné právo obchodnej spoločnosti DEBUT, s. r. o., upravené v čl. 48, ods. 2 Ústavy SR v konaní vedenom pod spis. zn. 22 C 242/2005-74 na Okresnom súde v Bratislave I. porušené bolo.

2. Okresnému súdu v Bratislave I. prikazuje v konaní vedenom pod spis. zn. 22C 242/2005-74, aby konal bez zbytočných priet'ahov

3. DEBUT-u, s. r. o. sa priznáva finančné zadostučinenie vo výške 5 000,- Eur, ktoré je Okresný súd v Bratislave I. povinný zaplatiť do 2 mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

4. Ústavný súd SR priznáva obchodnej spoločnosti DEBUT, s. r. o. úhradu trov konania sumou 361,96 Eur, ktoré je povinná kancelária Ústavného súdu SR zaplatiť na účet jej právneho zástupcu JUDr. Jána Floriána Gajniaka...“

II.

Z obsahu sťažnosti a k nej priložených písomností, z vyjadrení účastníkov konania a z obsahu na vec sa vzťahujúceho súdneho spisu ústavný súd zistil tento priebeh a stav konania vedeného okresným súdom pod sp. zn. 22 C 242/2005:

Dňa 21. novembra 2005 bola okresnému súdu doručená žaloba.

Dňa 30. novembra 2005 okresný súd vyzval žalovaného, aby sa vyjadril k žalobe.

Dňa 13. decembra 2005 sa žalovaný vyjadril k žalobe.

Dňa 20. decembra 2005 okresný súd uznesením zamietol návrh na vydanie predbežného opatrenia (právoplatnosť nadobudlo 1. júla 2006).

Dňa 18. januára 2006 sťažovateľka doručila odvolanie proti uzneseniu o zamietnutí návrhu na vydanie predbežného opatrenia.

Dňa 20. januára 2006 sťažovateľka doručila dodatok k odvolaniu.

Dňa 24. januára 2006 bol spis doručený Krajskému súdu v Bratislave (ďalej len „krajský súd“).

Dňa 1. marca 2006 žalovaná strana doručila vyjadrenie k odvolaniu proti uzneseniu o nariadení predbežného opatrenia.

Dňa 28. marca 2006 krajský súd vyzval sťažovateľku na zaplatenie 500 Sk z titulu súdneho poplatku.

Dňa 11. apríla 2006 sťažovateľka zaplatila súdny poplatok.

Dňa 20. júna 2006 bol spis vrátený okresnému súdu s uznesením č. k. 4 Co 42/06-96 z 28. apríla 2006, ktorým odvolací súd potvrdil rozhodnutie súdu prvého stupňa z 20. decembra 2005.

Dňa 22. júna 2006 sťažovateľka ospravedlnila neúčast' na pojednávaní nariadenom na 25. jún 2006 z dôvodu choroby konateľky.

Dňa 25. júna 2007 sa uskutočnilo pojednávanie. Účastníci neboli prítomní. Bolo odročené na 10. september 2006.

Dňa 1. augusta 2007 okresný súd upovedomil účastníkov, že pojednávanie nariadené na 10. september 2007 bolo zrušené a nové bolo nariadené na 17. september 2007.

Dňa 13. septembra 2007 sťažovateľka doručila doplnenie podania a zmenu petitu.

Dňa 17. septembra 2007 sa uskutočnilo pojednávanie. Účastníci boli prítomní. Bolo odročené na 15. október 2007.

Dňa 17. septembra 2007 okresný súd uznesením pripustil zmenu petitu.

Dňa 21. septembra 2007 sťažovateľka doručila „*dodatok k doplneniu podania z 11. septembra 2007*“.

Dňa 15. októbra 2007 sa uskutočnilo pojednávanie. Sťažovateľka bola prítomná. Žalovaný nebol prítomný. Bolo odročené na 19. november 2007.

Dňa 30. októbra 2007 okresný súd uznesením pripustil zmenu petitu návrhu.

Dňa 19. novembra 2007 sa uskutočnilo pojednávanie. Účastníci neboli prítomní. Bolo odročené na 14. január 2007.

Dňa 21. novembra 2007 okresný súd pripustil, aby do konania pristúpil ďalší účastník na strane odporcu – hlavné mesto Slovenskej republiky Bratislava.

Dňa 21. novembra 2007 okresný súd uznesením uložil odporcovi v 2. rade, aby sa v lehote 20 dní vyjadril k žalobe.

Dňa 18. decembra 2007 sa odporca v 2. rade vyjadril k žalobe.

Dňa 11. januára 2008 požiadal právny zástupca sťažovateľky, JUDr. Š., o ospravedlnenie neúčasti na pojednávaní nariadenom na 14. január 2008 z dôvodu potreby oboznámiť sa s vecou.

Dňa 12. mája 2009 právny zástupca sťažovateľky ospravedlnil neúčast' na pojednávaní nariadenom na 25. máj 2009 z dôvodu, že v tom čase bude v štátnicovej komisii.

Dňa 25. mája 2009 sa uskutočnilo pojednávanie. Sťažovateľka nebola prítomná. Žalovaní boli prítomní. Pojednávanie bolo odročené na neurčito.

Dňa 26. mája 2009 sa žalovaný v 1. rade vyjadril k zmene petitu, ktorá bola pripustená uznesením okresného súdu z 30. októbra 2007.

Dňa 25. júna 2009 bolo doručené vyjadrenie odporcu v 2. rade k „*dodatku k doplneniu podania z 11. 9. 2007...*“.

Dňa 23. júla 2009 konajúca sudkyňa doručovala vyjadrenie odporcov sťažovateľke s tým, aby sa k nim vyjadrila v lehote 3 dní.

Dňa 19. augusta 2009 sa k vyjadreniu odporcov vyjadrila sťažovateľka.

Dňa 25. augusta 2009 úradný záznam, ktorým sudca upravil kanceláriu zaslať odporcom vyjadrenie sťažovateľky a pripojiť spis sp. zn. 25 C 134/2005.

Dňa 16. februára 2010 okresný súd uznesením č. k. 22 C 242/2005-265 nepripustil návrh na zmenu petitu, ako aj návrh na pripustenie R., s. r. o., a A., s. r. o., na strane odporcov.

Dňa 9. marca 2010 sťažovateľka podala odvolanie proti rozhodnutiu zo 16. februára 2010.

Dňa 31. marca 2010 odvolanie bolo zaslané odporcom.

Dňa 6. mája 2010 bol spis doručený krajskému súdu (sp. zn. 14 Co 169/10).

Dňa 1. apríla 2011 bol spis vrátený okresnému súdu s uznesením č. k. 14 Co 169/2010-275 z 28. februára 2011, ktorým potvrdil rozhodnutie súdu 1. stupňa.

Dňa 20. októbra 2011 sťažovateľka doručila žiadosť o ustanovenie právneho zástupcu z radov advokátov a žiadosť o odročenie nariadeného pojednávania.

Dňa 20. októbra 2011 okresný súd oznámil odporcom, že pojednávanie nariadené na 21. október 2011 bude odročené z dôvodu ospravedlnenia sa sťažovateľky.

Dňa 21. októbra 2011 sa uskutočnilo pojednávanie. Účastníci neboli prítomní. Bolo odročené na 29. február 2012.

Dňa 28. októbra 2011 okresný súd uznesením zamietol návrh sťažovateľky na ustanovenie právneho zástupcu.

Dňa 21. novembra 2011 sťažovateľka podala odvolanie.

Dňa 20. januára 2012 bol spis doručený krajskému súdu (sp. zn. 9 Co 34/2012).

Dňa 23. februára 2012 bol spis vrátený okresnému súdu s uznesením sp. zn. 9 Co 34/2012 z 31. januára 2012, ktorým potvrdil uznesenie okresného súdu z 28. októbra 2011, ktorým bol zamietnutý návrh sťažovateľky na ustanovenie právneho zástupcu.

Dňa 29. februára 2012 sa uskutočnilo pojednávanie. Sťažovateľka ani žalovaní neboli prítomní. Bolo odročené na 18. apríl 2012.

Dňa 12. apríla 2012 sťažovateľka podala dovolanie proti rozhodnutiu krajského súdu z 31. januára 2012.

Dňa 13. apríla 2012 sťažovateľka ospravedlnila neúčast' na pojednávaní nariadenom na 18. apríl 2012.

Dňa 18. apríla 2012 sa uskutočnilo pojednávanie. Sťažovateľka nebola prítomná. Žalovaní boli prítomní. Bolo odročené na neurčito.

Dňa 24. apríla 2012 okresný súd vyzval žalovaných, aby sa v lehote 15 dní vyjadrili k dovolaniu sťažovateľky.

Dňa 17. mája 2012 bolo doručené vyjadrenie žalovaného v 2. rade.

Dňa 23. mája 2012 bol spis (sp. zn. 2 Cdo 129/2012) doručený Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“).

Dňa 8. februára 2013 najvyšší súd vrátil vec okresnému súdu bez prerokovania, pretože neboli splnené podmienky na jeho predloženie najvyššiemu súdu (vyjadrenia žalovaných neboli zaslané dovolateľke).

Dňa 18. marca 2013 bol spis opäť doručený najvyššiemu súdu (sp. zn. 2 Cdo 123/2013).

Dňa 3. decembra 2013 bol spis vrátený okresnému súdu s uznesením najvyššieho súdu sp. zn. 2 Cdo 123/2013 z 31. októbra 2013, ktorým dovolanie zamietol.

Dňa 25. februára 2014 okresný súd vyzval sťažovateľku na zaslanie vyplneného formulára na žiadosť o oslobodenie od súdnych poplatkov.

Dňa 24. apríla 2014 bola okresnému súdu doručená žiadosť sťažovateľky o ustanovenie zástupcu z radov advokátov a žiadosť o odročenie pojednávania nariadeného na 7. apríl 2014.

Dňa 13. marca 2014 sťažovateľka doručila vyplnené tlačivo na dokladovanie majetkových pomerov na účely priznania oslobodenia od súdnych poplatkov.

Dňa 19. marca 2014 okresný súd uznesením sp. zn. 22 C 242/2005 zamietol návrh sťažovateľky na ustanovenie právneho zástupcu.

Dňa 2. apríla 2014 sťažovateľka podala odvolanie.

Dňa 7. apríla 2014 sa uskutočnilo pojednávanie. Sťažovateľka bola prítomná. Žalovaní prítomní neboli. Bolo odročené na 25. jún 2014.

Dňa 8. apríla 2014 bol spis pripravený na predloženie krajskému súdu na rozhodnutie o odvolaní proti uzneseniu okresného súdu z 19. marca 2014.

III.

Na výzvu ústavného súdu sa k prijatej sťažnosti listom sp. zn. Spr. 3099/2014 doručeným ústavnému súdu 26. marca 2014 vyjadrila predsedníčka okresného súdu. Okrem popisu jednotlivých úkonov predsedníčka okresného súdu uviedla:

„Súd vo veci priebežne koná. Prosím Ústavný súd Slovenskej republiky, aby prihliadol na skutočnosť, že celkovú dĺžku konania ovplyvnilo to, že spis sa v období od 24. 01. 2006 do 20. 06. 2006, od 06. 05. 2010 do 01. 04. 2011, od 20. 01. 2012 do 23. 02. 2012 nachádzal na Krajskom súde v Bratislave a v období od 23. 05. 2012 do 03. 12. 2013 sa nachádzal na Najvyššom súde Slovenskej republiky z dôvodu rozhodovania o opravných prostriedkoch účastníkov konania, ako aj správanie navrhovateľa, ktorý v priebehu konania opätovne podával návrhy na zmenu petitu návrhu na začatie konania a rozširoval okruh účastníkov konania.“

Ústavný súd so súhlasom účastníkov konania podľa § 30 ods. 2 zákona o ústavnom súde upustil v danej veci od ústneho pojednávania, pretože po oboznámení sa s ich stanoviskami k opodstatnenosti sťažnosti dospel k názoru, že od tohto pojednávania nemožno očakávať ďalšie objasnenie veci namietaného porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy.

IV.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 127 ods. 2 ústavy ak ústavný súd vyhovie sťažnosti, svojím rozhodnutím vysloví, že právoplatným rozhodnutím, opatrením alebo iným zásahom boli porušené práva alebo slobody podľa odseku 1, a zruší také rozhodnutie, opatrenie alebo iný zásah.

Ak porušenie práv alebo slobôd podľa odseku 1 vzniklo nečinnosťou, ústavný súd môže prikázať, aby ten, kto tieto práva alebo slobody porušil, vo veci konal.

Podľa čl. 127 ods. 3 ústavy ústavný súd môže svojím rozhodnutím, ktorým vyhovie sťažnosti, priznať tomu, koho práva podľa odseku 1 boli porušené, primerané finančné zadost'učinenie.

Predmetom konania pred ústavným súdom bolo posúdenie, či postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 22 C 242/2005 dochádzalo k porušovaniu základného práva sťažovateľky na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy.

Podľa čl. 48 ods. 2 ústavy každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných priet'ahov...

Judikatúra ústavného súdu sa ustálila v tom, že otázka, či v konkrétnom prípade bolo alebo nebolo porušené právo na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov garantované v čl. 48 ods. 2 ústavy, sa skúma vždy s ohľadom na konkrétne okolnosti každého jednotlivého prípadu najmä podľa týchto troch základných kritérií: zložitost' veci, správanie účastníka a postup súdu (napr. I. ÚS 41/02). Ústavný súd pritom prihliada aj na predmet sporu (povahu veci) v posudzovanom konaní a jeho význam pre sťažovateľa (napr. I. ÚS 19/00, I. ÚS 54/02, II. ÚS 32/02). Podľa rovnakých kritérií postupoval aj v danom prípade.

1. V namietanom konaní sťažovateľka vystupuje ako navrhovateľka v konaní „o právo nájmu k areálu amfiteátra“. Pokiaľ ide o kritérium zložitost' veci, ústavný súd konštatuje, že dĺžka posudzovaného konania dosiaľ nebola závislá od právnej alebo skutkovej zložitosti veci. Okresný súd skutkovou alebo právnou zložitost'ou veci ani neargumentoval.

2. Pri hodnotení podľa ďalšieho kritéria, teda správania sťažovateľky v preskúvanom konaní, ústavný súd zistil, že z celkovo deviatich nariadených pojednávaní sa sťažovateľka zúčastnila troch. Značnou mierou tým prispela k prieťahom v konaní. V priebehu konania sťažovateľka podala niekoľko procesných návrhov (návrh na predbežné opatrenie, zmena petitu, spresnenie petitu, návrh na pristúpenie ďalšieho účastníka do konania). Konajúci súd sa musel s týmito návrhmi vysporiadať. Proti rozhodnutiam okresného súdu vo všetkých prípadoch podala sťažovateľka opravný prostriedok. Následne o nich rozhodovali krajský súd aj najvyšší súd.

Ústavný súd už vyslovil (II. ÚS 52/99, III. ÚS 166/2012), že za neodstránenie stavu právnej neistoty v dôsledku uplatnenia procesných práv účastníka konania neznáša zodpovednosť oprávnená osoba, ale zodpovednosť v takom prípade nemožno pripísať ani štátnemu orgánu konajúcemu vo veci. Ide o obdobie v súlade s touto judikatúrou, preto dobu potrebnú na rozhodnutie o sťažovateľkou uplatnených procesných právach (od 24. januára 2006 do 20. júna 2006, od 6. mája 2010 do 1. apríla 2011, od 20. januára 2012 do 23. februára 2012) nezapočítal do doby zbytočných prieťahov v konaní okresného súdu.

3. Napokon sa ústavný súd zaoberal postupom okresného súdu v predmetnej veci.

Konštatuje, že v konaní okresného súdu sa vyskytli tri obdobia nečinnosti 12 mesiacov (od 20. júna 2005 do 25. júna 2006), 15 mesiacov (od 11. januára 2008 do 12. mája 2009) a 5 mesiacov (od 25. augusta 2009 do 16. februára 2010). Z toho dôvodu postup okresného súdu nemožno počas 2 rokov a 8 mesiacov považovať za taký, ktorý by smeroval k odstráneniu právnej neistoty sťažovateľky, a toto obdobie možno považovať za zbytočné prieťahy v konaní, ktoré sú z ústavnoprávneho aspektu netolerovateľné, pretože k uvedenej nečinnosti, a teda k prieťahom nedošlo v dôsledku zložitosti veci ani správania sťažovateľky, ale predovšetkým v dôsledku nečinnosti okresného súdu.

S poukazom na uvedené dôvody ústavný súd v konaní vedenom na okresnom súde pod sp. zn. 22 C 242/2005 vyslovil porušenie základného práva sťažovateľky

na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy tak, ako to je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia v bode 1.

V nadväznosti na tento výrok a v záujme efektívnosti poskytnutej ochrany sťažovateľke ústavný súd vo výroku tohto rozhodnutia v bode 2 prikázal okresnému súdu podľa čl. 127 ods. 2 ústavy a § 56 ods. 3 písm. a) zákona o ústavnom súde konať vo veci bez zbytočných priet'ahov.

Podľa § 56 ods. 4 zákona o ústavnom súde môže ústavný súd priznať tomu, koho základné právo alebo sloboda sa porušili, aj primerané finančné zadosťučinenie.

Sťažovateľka požadovala priznať primerané finančné zadosťučinenie v sume 5 000 €.

Ústavný súd vzhľadom na jej podiel na priet'ahoch v konaní uznal za odôvodnené priznať jej aj finančné zadosťučinenie podľa citovaného ustanovenia zákona o ústavnom súde v sume 500 €.

Podľa § 56 ods. 5 zákona o ústavnom súde ak ústavný súd rozhodne o priznaní primeraného finančného zadosťučinenia, orgán, ktorý základné právo alebo slobodu porušil, je povinný ho vyplatiť sťažovateľom do dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia ústavného súdu.

Z uvedených dôvodov ústavný súd rozhodol tak, ako to je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia v bode 2.

Podľa § 36 ods. 2 zákona o ústavnom súde ústavný súd môže v odôvodnených prípadoch uložiť niektorému účastníkovi konania, aby úplne alebo sčasti uhradil inému účastníkovi konania jeho trovy.

Ústavný súd napokon rozhodol aj o úhrade trov konania sťažovateľky, ktoré jej vznikli v dôsledku právneho zastúpenia v konaní vedenom ústavným súdom advokátom

JUDr. Jánom Floriánom Gajniakom. Podľa § 36 ods. 2 zákona o ústavnom súde ústavný súd môže v odôvodnených prípadoch podľa výsledku konania uznesením uložiť niektorému účastníkovi konania, aby úplne alebo sčasti uhradil inému účastníkovi konania jeho trovy.

Úhradu priznal za dva úkony právnej služby (prevzatie a prípravu zastúpenia a spísanie sťažnosti) v súlade s § 1 ods. 3, § 11 ods. 3 a § 14 ods. 1 písm. a) a b) vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov (ďalej len „vyhláška“). Za dva úkony vykonané v roku 2013 patrí odmena v sume dvakrát po 130,16 € a režijný paušál dvakrát po 7,81 €. Takto vypočítaná odmena predstavuje sumu 275,94 € (bod 3 výroku nálezu).

Priznanú úhradu trov právneho zastúpenia je okresný súd povinný zaplatiť na účet právneho zástupcu sťažovateľky (§ 31a zákona o ústavnom súde v spojení s § 149 Občianskeho súdneho poriadku).

Vzhľadom na uvedené ústavný súd o uplatnených trovách konania sťažovateľky rozhodol tak, ako to je uvedené v bode 4 výroku tohto rozhodnutia.

Vzhľadom na čl. 133 ústavy, podľa ktorého proti rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok, treba pod právoplatnosťou rozhodnutia uvedenou vo výroku tohto rozhodnutia rozumieť jeho doručenie účastníkom konania.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 11. júna 2014